Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru– judecător Liudmila Holevițcaia
Dosarul nr. 2r-1091/26; PIGD nr. 2-26014756-02-2r-02062026

D E C I Z I E

5 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Iacov Ivașciuc, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 5 mai 2026, prin care s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de Iacov Ivașciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Natalia Gavrilan, executorul judecătoresc Ion Furdui privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

La data de 06.02.2026, Iacov Ivașciuc s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Natalia Gavrilan, executorul judecătoresc Ion Furdui privind constatarea faptului neexecutării, pe o perioadă de peste 11 ani (23.06.2014 - 02.02.2026), a hotărârii Judecătoriei Botanica nr.2-5005/13 din 23 iunie 2014, definitivă și obligatorie, precum și obligarea Statului Republica Moldova, prin Ministerul Justiției, la repararea prejudiciului material în cuantum de 8 834 635,10015 lei și a prejudiciului moral în cuantum de 1 000 000 lei, din bugetul de stat, în temeiul Legii nr.87/2011.

La 06.04.2026, prin intermediul poștei electronice a instanței, executorul judecătoresc Furdui Ion a depus cerere înregistrată cu nr.05/1-1.2.-10770, prin care solicită scoaterea acțiunii de pe rol în conformitate cu art.267 lit.d) CPC, invocând că anterior Judecătoria Chișinău, sediul Centru a examinat o cerere similară înaintată de către reclamantul Iacov Ivașciuc, iar la data de 11.10.2024, instanța a pronunțat hotărîrea în baza dosarului nr.2-26408/23 - Judecător Eugeniu Beșelea, care în prezent se află spre examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Centru.

La 08.04.2026, prin intermediul cancelariei instanței, pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere înregistrată cu nr.05/1-1.3.-8745, prin care solicită scoaterea acțiunii de pe rol în conformitate cu art.267 lit. d) CPC, invocând faptul că Iacov Ivașciuc, la 09 decembrie 2023, s-a adresat cu o acțiune către Ministerul Justiției în temeiul Legii nr.87/2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în

termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 05 mai 2026, s-au admis cererile pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Ion Furdui privind scoaterea de pe rol. S-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată a reclamantului Iacov Ivașciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii: executorul judecătoresc Natalia Gavrilan, executorul judecătoresc Ion Furdui privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 08 mai 2026 Iacov Ivașciuc a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 05 mai 2026, privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare.

Argumentează că, prima instanță a dispus neîntemeiat scoaterea cererii de pe rol, în temeiul art. 267 lit. d) din Codul de procedură civilă, reținând eronat existența identității de părți, obiect și temei între prezenta cauză și dosarul nr. 2-26408/23.

Subliniază că, spre deosebire de litigiul anterior, soluționat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 11 octombrie 2024, prezenta acțiune vizează continuarea neexecutării hotărârii judecătorești din 23 iunie 2014 și repararea prejudiciului produs ulterior, până la 02 februarie 2026. Astfel, consideră că perioadele litigioase și prejudiciile pretinse sunt distincte, iar caracterul continuu al încălcării exclude identitatea de obiect și temei juridic.

Invocă faptul că prima instanță nu a examinat caracterul continuu al neexecutării hotărârii judecătorești și efectele juridice succesive ale acesteia, aplicând în mod formalist dispozițiile art. 267 lit. d) din Codul de procedură civilă, cu încălcarea dreptului de acces la justiție și a garanțiilor unui proces echitabil, consacrate de Constituție și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Susține că instanța a admis nejustificat cererile de scoatere a cauzei de pe rol formulate de Ministerul Justiției și executorul judecătoresc Ion Furdui, deși acestea ar fi fost depuse după expirarea termenului procedural stabilit prin încheierea din 20 februarie 2026. În opinia sa, participanții respectivi erau decăzuți din dreptul de a formula asemenea cereri, iar ignorarea acestei împrejurări contravine principiilor securității juridice și egalității armelor.

Consideră că încheierea contestată nu este legală și întemeiată, întrucât împiedică examinarea în fond a pretențiilor privind continuarea neexecutării hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului pretins.

Astfel, solicită casarea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 05 mai 2026 cu trimiterea cauzei la rejudecare.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

În această privință, deoarece încheierea instanței de fond emisă la 05 mai 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 08 mai 2026, Colegiul civil constată că recurentul a respectat prevederile art. 425 Cod de procedură civilă al RM.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen

pentru prezentarea referinței la cererea de recurs, explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea integrală a încheierii primei instanței și restituirea spre rejudecare, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.**

Analizând încheierea supusă recursului, circumstanțele de fapt și drept invocate în fața primei instanțe și motivele invocate de recurent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată după cum urmează infra:

La data de 06.02.2026, Iacov Ivașciuc s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Natalia Gavrilan, executorul judecătoresc Ion Furdui privind constatarea faptului neexecutării, pe o perioadă de peste 11 ani (23.06.2014 - 02.02.2026), a hotărârii Judecătoriei Botanica nr.2-5005/13 din 23 iunie 2014, definitivă și obligatorie, precum și obligarea Statului Republica Moldova, prin Ministerul Justiției, la repararea prejudiciului material în cuantum de 8 834 635,10015 lei și a prejudiciului moral în cuantum de 1 000 000 lei, din bugetul de stat, în temeiul Legii nr.87/2011.

În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 mai 2026, s-au admis cererile pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Ion Furdui privind scoaterea de pe rol. S-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată a reclamantului Iacov Ivașciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii: executorul judecătoresc Natalia Gavrilan, executorul judecătoresc Ion Furdui privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare.

În motivarea soluției de scoatere a cererii de pe rol, instanța de fond a reținut că reclamantul solicită repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești din 23 iunie 2014, pentru o perioadă care a constituit deja obiectul unui litigiu anterior, soluționat printr-o hotărâre favorabilă reclamantului, aflată în prezent în procedură de apel la Curtea de Apel Centru. În aceste circumstanțe, prima instanță a concluzionat că este întrunit criteriul identității de obiect al celor două acțiuni.

Analizând circumstanțele de fapt și drept invocate de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în instanța de drept comun și normele de drept aplicabile, Colegiul constată

că instanța de fond nu a clarificat și nu a stabilit circumstanțele esențiale pentru soluționarea corectă a problemei. În consecință, încheierea judecătorească este susceptibilă de casare, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, pentru următoarele considerente.

În drept, Colegiul civil reține că, în conformitate cu art. 267 lit. d) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată scoate cererea de pe rol dacă litigiul dintre aceleaşi părţi, cu privire la acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri se află în curs de judecată la aceeaşi instanţă sau la o alta.

În conformitate cu art.185 alin.(1) lit. q) Cod de procedură civilă, judecătorul, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, soluţionează cererile participanţilor la proces privind încetarea procesului sau scoaterea cererii de pe rol.

În conformitate cu art.185 alin.(4) Cod de procedură civilă, participanţii la proces, doar în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, pot solicita, sub sancţiunea decăderii din acest drept, încetarea procesului în temeiul art.265 lit.a), c^1), e), g) şi h) sau scoaterea cererii de pe rol în temeiul art.267 lit.a), c), e) şi h).

Colegiul judiciar constată că prima instanță a dispus prematur scoaterea cererii de pe rol, fără a verifica în prealabil întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 267 lit. d) din Codul de procedură civilă, în special sub aspectul identității de obiect și de temei al celor două acțiuni.

În acest sens, Colegiul reține că, pentru aplicarea dispozițiilor art. 267 lit. d) din Codul de procedură civilă, nu este suficientă simpla constatare a existenței unui litigiu anterior între aceleași părți, fiind necesar să se stabilească dacă ambele acțiuni privesc aceleași pretenții, întemeiate pe aceleași circumstanțe de fapt și de drept.

Or, din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 octombrie 2024, pronunțată în dosarul nr. 2-26408/23, a fost examinată acțiunea reclamantului Iacov Ivașciuc privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Botanica din 23 iunie 2014, această hotărâre fiind în prezent contestată în ordine de apel.

Totodată, prin cererea de chemare în judecată depusă la 06 februarie 2026, reclamantul solicită constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a aceleiași hotărâri judecătorești, precum și repararea prejudiciului material și moral pretins pentru neexecutarea acesteia până la 02 februarie 2026.

Colegiul observă că, deși ambele acțiuni au la bază neexecutarea aceleiași hotărâri judecătorești, această împrejurare nu determină, prin ea însăși, identitatea obiectului și temeiului acțiunilor, în condițiile în care reclamantul invocă perpetuarea neexecutării și producerea unor prejudicii suplimentare ulterior perioadei examinate în litigiul precedent.

În această privință, Colegiul subliniază că, în partea în care pretenția reclamantului, de constatare a neexecutării hotărârii judecătorești și reparare a prejudiciului cauzat prin această încălcare, preliminar, rezultă că privește o nouă perioadă, care a început a curge începând cu data pronunțării hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) la 11 octombrie 2024 și până la 2 februarie 2026 (data indicată de reclamant în acțiunea civilă), acțiunea civilă înaintată de către reclamant către pârât constituie pretenții noi, care nu constituie obiect juridic de examinare în cauza civilă nr. 2-26408/23.

Astfel, este în afara oricărui dubiu rezonabil că, neexecutarea unei hotărâri judecătorești poate constitui o situație continuă în timp, iar menținerea acesteia după perioada deja supusă controlului judiciar poate genera consecințe juridice și prejudicii distincte, a căror existență și întindere urmează a fi verificate de instanța competentă.

Prin urmare, identitatea hotărârii judecătorești a cărei neexecutare este invocată nu echivalează în mod automat cu identitatea pretențiilor deduse judecății, fiind necesară delimitarea perioadelor litigioase și stabilirea circumstanțelor concrete pe care se întemeiază fiecare acțiune.

Cu toate acestea, prima instanță s-a limitat la constatarea faptului că reclamantul a beneficiat anterior de o hotărâre judecătorească favorabilă, fără a analiza dacă prejudiciul solicitat prin prezenta acțiune vizează aceeași perioadă și aceleași consecințe ale neexecutării ori dacă sunt formulate pretenții distincte, aferente perioadei ulterioare pronunțării hotărârii din 11 octombrie 2024.

Colegiul consideră că această omisiune este esențială, întrucât existența unei suprapuneri parțiale a perioadelor invocate nu justifică, în lipsa unei analize concrete, concluzia privind identitatea integrală a celor două acțiuni și, implicit, scoaterea de pe rol a întregii cereri de chemare în judecată.

Astfel, instanța de fond urma să examineze comparativ obiectul și temeiurile celor două cereri, să stabilească perioada exactă pentru care au fost solicitate despăgubiri în dosarul nr. 2-26408/23 și să o confrunte cu perioada pentru care se pretinde repararea prejudiciului în prezenta cauză, acordând o atenție deosebită intervalului ulterior datei de 11 octombrie 2024.

În lipsa unei asemenea examinări, concluzia instanței de fond privind întrunirea condițiilor prevăzute de art. 267 lit. d) din Codul de procedură civilă nu poate fi considerată suficient fundamentată.

Mai mult, Colegiul judiciar reține că aplicarea dispozițiilor art. 267 lit. d) din Codul de procedură civilă presupune constatarea cumulativă a identității părților, obiectului și temeiurilor celor două acțiuni, condiții care nu pot fi prezumate doar din faptul că pretențiile reclamantului derivă din neexecutarea aceleiași hotărâri judecătorești.

Prin urmare, Colegiul consideră că soluția primei instanțe este adoptată fără elucidarea tuturor circumstanțelor relevante și fără o analiză comparativă efectivă a perioadelor litigioase și a prejudiciilor pretinse în cele două cauze.

Astfel, la rejudecare, instanța de fond urmează să stabilească perioada exactă examinată în dosarul nr. 2-26408/23, să o compare cu perioada indicată în prezenta acțiune, să determine dacă pretențiile formulate vizează prejudicii deja solicitate sau prejudicii suplimentare și să verifice, în consecință, întrunirea condițiilor prevăzute de art. 267 lit. d) din Codul de procedură civilă.

Examinând exigențele legii în raport cu soluția pronunțată, se constată că aceasta este neîntemeiată, fiind rezultatul aplicării incorecte a normelor de drept procesual. Totodată, concluziile de fapt la care a ajuns instanța de fond sunt contrare prevederilor procedurale, care reglementează instituția scoaterii de pe rol a cererii de chemare în judecată.

În consecință, raportând argumentele invocate de recurent la materialele dosarului, la normele legale pertinente, Colegiul apreciază că, în speță, concluzia instanței de fond este una greșită, contrară circumstanțelor de fapt și de drept reținute supra.

În acest context, Colegiul reține că instanțele de judecată sunt obligate să întreprindă toate acțiunile procedurale prevăzute de lege, întrucât corectitudinea și succesiunea acestora condiționează, în mod esențial, asigurarea unei apărări efective a drepturilor și intereselor legitime pretinse a fi încălcate de către reclamant.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanţele importante pentru examinarea cererii nu au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, respectiv la emiterea încheierii judecătorești prima instanță

a aplicat incorect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este întemeiat și instanța de recurs nu poate soluționa prin decizie problema respectivă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să admită recursul şi să caseze încheierea, restituind cauza spre rejudecarea problemei.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se admite recursul declarat de Iacov Ivașciuc.

Se casează încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 5 mai 2026, prin care s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de Iacov Ivașciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Natalia Gavrilan, executorul judecătoresc Ion Furdui privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, și se restituie cauza, spre rejudecarea problemei, în aceeaşi instanţă şi în acelaşi complet de judecată.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan